

Sygn. akt V KO 4/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 25 lutego 2016 r.

wniosku skazanego **P. K.**

o wznowienie postępowania

w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 czerwca 2007 r., sygn. akt II AKa [...]

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt III K [...]

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek P. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 czerwca 2007 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt III K [...]. Skazany we wniosku powołał się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. P 11/08 i wniósł o ponowne rozpoznanie jego sprawy w zakresie wysokości orzeczonej wobec niego kary 25 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 148 § 1 k.k.

Skazany złożył jednocześnie wniosek o przyznanie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania przedmiotowego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Już na wstępie niniejszych rozważań zauważyć należy, iż wniosek skazanego o wznowienie postępowania jest bezzasadny w stopniu oczywistym.

Ustawą nowelizującą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), dodano § 3 do art. 545 k.p.k. zgodnie, z którym: *sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność*. Przepis obowiązuje od 1 lipca 2015 r.

Tym samym ustawodawca stworzył możliwość wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania, chcąc wyeliminować konieczność przeprowadzania dalszych czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie mógłby skutecznie doprowadzić do wznowienia postępowania. **W postępowaniu opartym o przepis art. 545 § 3 k.p.k. nie dochodzi, zatem do merytorycznego rozpoznania wniosku, ani do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do badania wniosku o charakterze *quasi* formalnym, wstępnym, choć przeprowadzonym pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia.** Pozytywny wynik tychże czynności daje dopiero legitymację do dalszych czynności w sprawie prowadzących do merytorycznego rozpoznania wniosku w omawianym przedmiocie.

Analiza okoliczności, które legły u podstaw skonstruowanego przez P. K. wniosku o wznowienie postępowania, w pełni uzasadnia skorzystanie w rozpoznawanym judykacie z możliwości przewidzianej przez art. 545 § 3 k.p.k. Skazany nie przedstawił, bowiem żadnych racjonalnych argumentów, które mogłyby stać się skuteczną podstawą wznowienia w jego sprawie postępowania. Oceny tej nie zmienia treść przywołanego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie o sygn. P 11/08, jako prawdopodobna podstawa wznowienia z art. 540 § 2

k.p.k. skoro, nie dotyczy najogólniej rzecz ujmując, problematyki związanej z czynem przypisanym skazanemu - art. 148 § 1 k.k.

Wszelkie zaś próby przełożenia rozważań zawartych w tym orzeczeniu na realia charakterystyczne temu skazanemu nie mogą zostać uznane za skuteczne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w części wstępnej postanowienia.